मदार्थम् आसुतः सर्व्वतोऽभिषुतश्च। हे सोमदेव तव शुक्रेण निर्मन्थेन रसेन देवताः पिपृग्धि सम्पृक्ताः कुरु। यजमानाय चान्नं सम्पादय॥

कल्पः। अध्वर्य्युः पयोग्रहान् गृह्णाति कुविदङ्गेति। सर्व्वेषामेका पुरोरुक् एका पुरोऽनुवाक्या एकः प्रैषः एका याज्या उपयामगृहीतोऽस्यश्विभ्यां त्वा जुष्टं गृह्णामीति गृहीत्वा यवसक्तुभिः श्रित्वा पवित्रेण परिमृज्यैष ते योनिस्तेजसे त्वेति सादयित्वोपयामगृहीतोऽसि सरस्वत्यै त्वा जुष्टं गृह्णामीति गृहीत्वा गोधूमसक्तुभिः श्रित्वा पवित्रेण परिमृज्यैष ते योनिर्वीर्य्याय त्वेति सादयित्वोपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा सुत्रामणे जुष्टं गृह्णामीति गृहीत्वोपवाकसक्तुभिः श्रित्वा पवित्रेण परिमृज्यैष ते योनिर्बलाय त्वेति सादयित्वेति। तत्र पुरोरुचमाह। "कुविदङ्ग यवमन्तो यवञ्चित्। यथा दान्त्यनुपूर्व्वं वियूय। इहेहैषां कृणुत भोजनानि। ये बर्हिषो नमोवृक्तिं न जग्मुः" इति। अङ्गशब्दः प्रियसम्बोधनवाचकः। हे प्रिय अश्विसरस्वती सुत्रामेन्द्र ये यज्वानः बर्हिषो यागस्य नमोवृक्तिं नमस्कारविनाशनं न जग्मुर्न प्रापुः। किन्तु अत्यन्तश्रद्धालवो न तिष्ठन्ति तेषामेषां यजतां हविर्विषयाणि भोजनानि इहेह कृणुत। ग्रहणपात्राणामनेकत्वात् वीप्सा। तत्रोपमानमुच्यते, कुविच्छब्दो बह्वर्थवाची चिच्छब्दः समुच्चये, यथा लोके यवमन्तो यवादिधान्योपेताः कुशोदकाः कुविद्यवञ्चित् बहुलं यवम् अन्यानि च गोधूमप्रियङ्ग्वादिधान्यान्यनुपूर्व्वं तत्तत्-